

SUZE.

O neen. Over trouwen niet. Maar geengageerd zijn lijkt me zalig!... Waarom zou je eigenlijk niet altijd geengageerd blijven?

EMMA.

Och Suus! Dat kan niet!

SUZE.

Waarom niet?

EMMA.

Och, daarom niet... dat gaat niet.

SUZE.

Ik vind 't jammer dat je dadelijk zoo oud wordt als je trouwt, zie je. Dan kan je geen losse haren meer dragen, en geen witte jurken, en je moet een hoed met keellinten opzetten...

EMMA (*lachend*).

Die Suus! Ik zie jou al met een hoed met keellinten!

SUZE.

Nu, en jij dan?

EMMA.

O, mij zal zoo'n hoed wel staan. Ik ben nu immers al oud en deftig.

SUZE.

Je bent een engel van een deftig moedertje en alles zou je goed staan, al was het een kanten muts met een toertje witte krullen!

Derde Tooneel.

De vorigen, PAPA (*in rok*).

EMMA.

O, daar is vadertje!

SUZE.

O-oo!! Papa! Neen maar Papaatje! Kijk toch eens Em, die Papa!

EMMA.

O ja...! Kijk nu eens vadertje hoe je er uit ziet!

PAPA.

Wat dan? Wat is er? Is er iets niet in orde?

SUZE.

Wat er is? Wat er is, Papaatje? Kijk eens naar uw voeten!

PAPA.

Wat? O... m'n pantoffels! Ja, daar heb ik niet aan gedacht. Maar Emma had ook geen schoenen klaar gezet.

EMMA.

Welzeker, vadertje... dan heeft u ze niet gezien; bij uw stoel, ik heb er den schoenhoorn zelfs bijgelegd.

PAPA.

Zoo... ja dan heb ik ze niet gevonden; ik heb ook zooveel dingen in m'n hoofd...

verbeeld je kind, nu kan ik een deeltje van m'n Leibnitz niet vinden... ik heb den heelen zolder al overhoop gehaald, maar 't is er niet. Weet jij 't soms ook?

EMMA.

Neen, pa... ik weet 't niet... misschien heeft Hanna, met kamer doen...

PAPA.

Ja, daar heb je 't weer, met dat onzinnige schoonmaken; laten ze er af blijven... dat beetje stof hindert me niet. Maar je moet morgen maar eens zoeken, hoor Em, 't moet terecht komen... ik heb 't noodig.

EMMA.

Ja vadertje. En zegt u me nu eens hoe laat wil u gaan soupeeren?

PAPA.

Och hemel kind... dat moet jij maar weten, hoor... dat weet ik niet. Hoeveel menschen komen er zoowat? Als 't maar niet zoo laat wordt... En wat een lichten hebben jullie opgestoken... ik zal er dagen lang pijn aan de oogen van hebben.

EMMA.

Kom vadertje, dat zal wel schikken! Het is zoo erg niet en er komen niet zoo heel veel menschen, alleen maar de familie. Suzie wil jij even zeggen dat ze op elf uur rekt? (*Suze af*). Tante Althuisen komt wat vroeger om mee te ontvangen. U weet dat zij een logé heeft?

PAPA.

En moet die ook mee komen?

EMMA.

Ja 't is een vriend van Charles, iemand uit den Haag.

PAPA.

Zoo... zoo... och Emma, wat haal je je ouden vader een drukte op zijn hals... Zeg, d'r hoeven nou toch niet telkens zooveel menschen te komen, is 't wel? Iedere avond is er één, zie je, 't kost me al m'n goeden tijd.

EMMA.

Neen vadertje, 't hoeft niet zoo dikwijls. Maar Suusje wil wel eens graag dansen; ze moet toch ook eens wat menschen zien.

PAPA.

Goeie hemel, die heeft nog tijd genoeg om te dansen... en 't is toch ook geen noodzaak! Heb jij 't ooit gehad?

EMMA.

Och neen, maar toen kon 't nu een maal niet en Suus houdt er zoo erg veel van; zij zou 't meer missen dan ik, geloof ik.